

Sygn. akt III K 988/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 maja 2018 r.

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie Wydział III Karny

w składzie:

Przewodniczący – SSR Maciej Jabłoński

Protokolant – Lena Szulińska

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 29 maja 2018 r.

sprawy:

V. D. – s. Y., W. ur. (...) A. A.

oskarżonego o to, że:

w dniu (...) roku o godz. (...) w W. przy ulicy (...) 1 kierował w ruchu lądowym samochodem marki P. nr rej. (...) w stanie nietrzeźwości, I badanie 1,04 mg/l, II badanie 1,03 mg/l, III badanie – 0.93 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu,

tj. o czyn z art. 178a § 1 k.k.

orzeka:

I. Oskarżonego V. D. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu wyczerpującego dyspozycję z art. 178a § 1 k.k. i za to skazuje go i wymierza mu karę 100 (stu) stawek dziennych grzywny, określając wysokość jednej stawki na 10 (dziesięć) zł;

II. Na podstawie art. 42 § 2 k.k., art. 43 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 (trzech) lat;

III. Na podstawie art. 43a § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 5.000 zł (pięciu tysięcy złotych);

IV. Na podstawie art. 63 § 4 k.k. na poczet orzeczonego wobec oskarżonego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych zalicza oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 11 listopada 2017 r. do dnia 29 maja 2018 r.;

V. Na podstawie art. 627 k.p.k. zasądza od oskarżonego kwotę 100 zł (stu złotych) tytułem opłaty oraz kwotę 70 zł (siedemdziesiąt złotych) tytułem pozostałych kosztów postępowania.

III K 988/17

UZASADNIENIE

Na podstawie zebranego materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny w sprawie:

W dniu (...) ok godz. (...) patrol Policji w składzie asp T. D. i asp. J. O. zatrzymał do kontroli samochód osobowy P. o nr rej. (...), którego kierowcą był V. D..

Po przebadaniu pod kątem trzeźwości okazało się, że posiada on 0.86 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie następujących dowodów: wyjaśnień oskarżonego (k- 15-16, 31), zeznań świadka J. O. (k- 28-29), protokołów użycia urządzeń pomiarowych (k- 2,4), świadectw wzorcowania (k- 3,5).

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego sprowadzającym się w do zajęcia stanowiska procesowego jako zbieżnych z wynikami kontroli trzeźwości i zeznaniami przesłuchanego świadka.

Sąd w pełni dał wiarę zeznaniom przesłuchanego w sprawie świadka wobec ich spójności i przystawalności do pozostałego materiału dowodowego.

Sąd zważył, co następuje:

Wina oskarżonego nie budzi wątpliwości. Oskarżony był kierującym samochodem osobowym uczestniczącym w ruchu lądowym i w trakcie wykonywani tej czynności znajdował się w stanie upojenia alkoholowego. Zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu przekraczała bowiem wartość graniczną jaką jest 0.25 mg/l oddzielającą stan nietrzeźwości od stanu po użyciu alkoholu.

Tym samym oskarżony wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 178a § 1 kk czego zresztą sam nie negował w toku postępowania.

Sąd wymierzając karę uznał społeczną szkodliwość czynu oskarżonego za stosunkowo znaczną, a wyrażającą się w potencjalnym zagrożeniu jakie stanowi pojazd mechaniczny prowadzony przez osobę o upośledzonych reakcjach psychomotorycznych dla pozostałych uczestników ruchu drogowego.

Jedynie postawa oskarżonego w toku postępowania, i uprzednia niekaralność pozwala zdaniem Sądu na orzeczenie najłagodniejszego rodzaju kary czyli grzywny. Grzywna w rozmiarze 100 stawek dziennych przy wysokości jednej stawki 10 zł jest przy tym wystarczająco dolegliwa dla oskarżonego, który jest świadom swojej winy, a zatem jakiegoś rodzaju silniejsze oddziaływanie wychowawcze nie jest w realiach niniejszej sprawy niezbędne.

Sąd uznał także, że zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych aczkolwiek obligatoryjny w przypadku przestępstwa z art. 178a§1kk na okres dłuższy niż 3 lata nie byłby celowy. Okres ten jest wystarczający do tego aby oskarżony poprzez porównanie swojej sytuacji życiowej jako uprawnionego do kierowania pojazdami mechanicznymi i jako pozbawionego tej możliwości wyciągnął właściwe wnioski, co do opłacalności życiowej przestrzegania prawa w tym i w szczególnym jego aspekcie jakim jest unikanie kierowania pojazdami w stanie nietrzeźwości.

Na poczet zakazu należało zaliczyć okres zatrzymania prawa jazdy w myśl art. 63 § 4 kk.

Sąd obciążył oskarżonego kosztami postępowania nie znajdując podstaw do zwolnienia go z ich ponoszenia wobec posiadania stałych dochodów przez oskarżonego i relatywnie ograniczonej wysokości wspomnianych kosztów.

Wobec powyższego należało orzec jak w sentencji wyroku.